

ת"פ 9996/05/13 - מדינת ישראל נגד י ש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 9996-05-13 מדינת ישראל נ' ש(עציר)

ת"פ 28509-08-14 מדינת ישראל נ' ש

בפני בעניין:	כב' השופט איתן קורנהאוזר מדינת ישראל	המאשימה
נגד		
י ש (עציר)		הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע, בכתב אישום מתוקן, בעשרות עבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק, בהתאם לסעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב - 1982, וכן בעשרות עבירות הפרת צו שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין).

הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, לאחר שהחלו להישמע עדים, ובמהלך עדותה של המתלוננת בתיק.

2. כתב האישום המתוקן, מייחס לנאשם 12 אישומים, העוסקים כולם בעבירות דומות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, תוך הפרת צו הגנה, אשר ברובן המכריע נעברו כנגד גרושתו של הנאשם, גב' מ ש (להלן: המתלוננת). הנאשם הפר מספר צווי הגנה, שניתנו בבית המשפט, בכך שהתקשר אל המתלוננת ושלח אליה מסרונים. תוכן השיחות והמסרונים, היה תוכן מטריד, הנמצא לא פעם על גבול עבירת האיומים. מדובר בתקופה שבין יום 10.11.2012 לבין 28.4.2013. למעט אישום אחד, בו יוחס לנאשם מקרה אחד, בכל יתר האישומים מדובר היה במספר עבירות, במספר מקרים ובחלקם בעשרות עבירות. העבירות בוצעו בכל שעות היממה, לרבות במהלך שעות הלילה המאוחרות, ואף לפנות בוקר. בשני אישומים, מדובר בעבירות שבוצעו כלפי שתיים מחברותיה של המתלוננת.

3. לאחר שהנאשם הורשע, ולאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, החליט בית המשפט ביום 26.02.2014, על שחרורו של הנאשם לחלופת מעצר בית מלא במוסד "דיאלוג מחודש", תוך איסור יצירת קשר, ישיר או עקיף, עם המתלוננת. שירות המבחן דיווח שהמתלוננת שבה ודיווחה כי הנאשם הטריד אותה פעמים רבות במהלך שהותו בחלופת המעצר, ואף הטריד את בת זוגו החדשה. המסגרת הטיפולית איפשרה לנאשם הזדמנות נוספת, על אף הפרות של כללי הטיפול במסגרת. ביום 16.6.2014, הנאשם עזב את המוסד, על דעת עצמו, ואף לא התייצב לדיון שנקבע בעניינו בבית המשפט. שירות המבחן הדגיש כי הנאשם בעל בעיית התנהגות אובססיבית, קושי בשליטה על דחפים ובוויסות רגשי במערכות יחסים

זוגיות. על יסוד האמור, בצרוף עברו הפלילי של הנאשם, ציין שירות המבחן כי מדובר במגמה בולטת של רצידיביזם בתחום עבירות אלה, ונמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

4. בהמשך למפורט לעיל, נעצר הנאשם שוב עד תום ההליכים כנגדו. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, צירף הנאשם את התיק החדש שהוגש כנגדו, והורשע בעבירות הבאות: הפרת הוראה חוקית, של הימלטות ממעצר הבית, זאת במשך חודשיים ימים עד שנעצר; הטרדה באמצעות מתקן בזק וכן הפרת הוראה חוקית, בכך שבמשך החודשים פברואר עד יוני 2014, התקשר אל המתלוננת מספר פעמים רב, תוך שאמר לה כי הוא רואה אותה עם גברים בפייסבוק, עוקב אחריה וכן צועק עליה; הטרדה באמצעות מתקן בזק, כנגד בת זוגו החדשה, גב' רחל טופול, בכך שבין הימים 12-18.06.2014, התקשר אליה עשרות פעמים, ואמר לה שיתאבד, ולא יוותר עליה בחיים.

5. במסגרת ראיות הנאשם לעונש, העיד בן דודו, אשר טען כי הנאשם אינו אדם מסוכן, אלא גדל בשכונה בעייתית, במשפחה ברוכת ילדים, ובקשיים כלכליים. מדובר בסגנון דיבור, כאשר הנאשם לא פגע באדם.

המתלוננת העידה במסגרת זו, כי בשל חשיבות הקשר של הנאשם עם בנותיהם המשותפות, דאגה לחידוש הקשר. עוד ציינה כי איננה חשה כל פחד מהנאשם, וחושבת על אפשרות שישבו לחיות יחדיו.

טיעוני הצדדים

6. המאשימה הדגישה בטיעוניה את ריבוי העבירות, אופן ההטרדה, והעובדה שהעבירות בוצעו בניגוד לצווי בית משפט. בנוסף, הנאשם שב על מעשיו אף כנגד בת זוג חדשה. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר, בגין כל אישום. לאחר שהיפנתה לעברו הפלילי בעבירות דומות, הזדמנויות שניתנו לנאשם הן בעבר והן בתיק זה, עתרה המאשימה להטיל עליו מאסר למשך 7 שנים, הכולל הפעלת מאסרים מותנים התלויים כנגדו.

7. בא כוח הנאשם, טען כי יש לזקוף לזכותו את קבלת האחריות, את נסיבות חיו הקשות, המנטליות בה גדל עת עלה מאזרביג'אן, וכן החרטה שהביע. לטענתו, מדובר באירוע אחד, וביקש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 3 ל-9 חודשי מאסר. לפיכך, עתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, ולהורות על חפיפת המאסרים המותנים.

הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, טען שכמעט סיים את ההליך הטיפולי, הבין בעקבותיו את העובדה שאלימות איננה רק פיזית, וביקש להסתפק בתקופת מעצרו.

מתחם הענישה

8. המאשימה טענה כי יש לקבוע מתחם ענישה לגבי כל אישום בו הורשע הנאשם. לעומתה, טען בא כוח הנאשם, כי יש לראות במעשי הנאשם אירוע אחד, לו יש לקבוע מתחם ענישה אחד. יש להדגיש, כי

נפקות קביעה זו, היא תכליתית-פונקציונאלית, כאשר "אירוע" בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, היא הגדרה הרחבה מזו של "מעשים" לפי סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982. מדובר בכלי עזר, הנועד לסייע בהבניית שיקול הדעת השיפוטי, ולא לשנות מהעונש המירבי שניתן להטיל בגין העבירות בהן הורשע הנאשם (ראו דיון בענין זה במסגרת ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, 29.10.2014).

בחינת האישומים השונים בהם הורשע הנאשם, מעלה כי מדובר במעשים בעלי מאפיינים דומים, הטרדות באמצעות מתקן בזק, החוזרות ונישנות בצורה דומה, במועדים שונים, כלפי מתלוננות שונות. בנסיבות אלה, אקבע מתחמי ענישה שונים, בהתאם לזהות המתלוננת, זאת לגבי שני כתבי האישום במאוחד (ראו שימוש במבחן דומה, בביצוע עבירות מתמשכות כלפי מתלוננים שונים, במסגרת ע"פ 1605/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, 27.08.2014).

9. עבירת ההטרדה באמצעות מתקן בזק, פוגעת בזכותו של המוטred לפרטיות, לבטחון אישי, ופוגעת בשלוות נפשו. כאשר מדובר בשילוב של ריבוי מקרים, במהלך כל שעות היממה, תוך שימוש במילים בוטות וקשות, מידת הפגיעה בקורבן העבירה היא גדולה. מעשים אלה הנעשים תוך הפרה של צווי בית משפט, פוגעים בערכי חוק וסדר, ובשלום הציבור.

הנאשם הטריד את המתלוננת, לאורך חודשים רבים, עשרות רבות של פעמים, הן בשיחות טלפון בלתי פוסקות בשעות לילה מאוחרות ועד לאור בוקר (דוגמת אישום 2 בתיק העיקרי), והן לאורך ימים רצופים (דוגמת אישום 7 בתיק העיקרי); הנאשם התקשר הן אל ביתה של המתלוננת והן אל שני מספרי טלפון נוספים שלה; הנאשם התקשר אל המתלוננת הן משני מספרי טלפון ידועים, והן ממספר טלפון חסום (דוגמת אישום 4 בתיק העיקרי, בו התקשר משני מספרים, הן אל בית המתלוננת והן למספר טלפון נוסף); הנאשם הטריד את המתלוננת הן בשיחות קוליות והן במסרונים רבים ששלח. ההטרדות נשאו אופי קשה, בוטה, ומטריד מנוחה, הגובל באיומים קשים: קללות, נאצות, הבטחה ש"לא יתן לה מנוחה", שיקח ממנה את הילדים. הנאשם ביסס אצל המתלוננת, תחושת מעקב קבוע אחר כל צעד ושעל שלה, תוך הסבר שהיה ליד ביתה וראה אותה עושה דבר כזה או אחר. הנאשם ביצע את כל המיוחס לו, תוך הפרת צווים שונים של בתי המשפט, אשר ניתנו בחלקם לבקשת המתלוננת, ואף שיחות עם שוטרים בזמן שהמתלוננת נמצאת לפניה, או מיד לאחר מסירת תלונה. מדובר בעובדות המגבירות את תחושת חוסר האונים של קורבן העבירה.

לגבי עבירת ההטרדה כנגד גב' רחל טופול, בת זוגו החדשה (אישום 3 בכתב האישום שצורף), מדובר בעשרות שיחות טלפון, לאורך מספר חודשים, במהלכן אמר הנאשם שיתאבד ועדיף לו למות, וכן שלא יוותר עליה בחיים, זאת לאחר שאמרה לו שיש לה חבר אחר. כמות השיחות, התפרסות העבירות על פני תקופה ארוכה, וכן אופי האמירות, מעידים על חומרתם (אציין כי לא מצאתי ממש לענין זה, בטיעונים אשר הוצגו לפני תוך הגשת ת/4, ת/5).

לגבי עבירות ההטרדה כנגד גב' רבקה אלגברילי (אישום 8 בכתב האישום העיקרי), מדובר במספר שיחות טלפון לחברתה של המתלוננת, במהלכם שאל היכן המתלוננת נמצאת, זאת על אף בקשתה מהנאשם שיחדל מכך. אין המדובר בהטרדה הנמצאת ברף גבוה של ביצוע העבירה.

לגבי עבירות ההטרדה כנגד גב' ענבל ביטון (אישום 16 בכתב האישום העיקרי), אף במקרה זה מדובר במספר שיחות טלפון לחברתה של המתלוננת, ואולם לא יוחסו לנאשם אמירות כלשהן. לפיכך, מדובר במקרה המצוי ברף נמוך של ביצוע העבירה.

עיון בפסיקה אליה היפנו הצדדים, מעלה כי כל מקרה נבחן לגופו, הן בהתאם לכמות ההטרדות ותוכן, והן בהתאם לנסיבות מבצע העבירה. בנוסף, "ישלזכור כי שיקול הדעת השיפוטי לעניין הענישה לפי תיקון 113 לחוק העונשין, אינו בנוי רק על פניה העונשה הכוללת, אלא בעיקר על פניה העונשה הכוללת" (ע"פ 4447/13 P חאתם קוידר נ' מדינת ישראל, (24.11.2014), פסקה 3).

10. לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות המקרים, והתחשבתי בפסיקה הנוהגת, החלטתי לקבוע מתחמי ענישה כדלקמן:

א. בגין האירוע המתייחס למתלוננת, מתחם הענישה נע בין 15-36 חודשי מאסר.

ב. לגבי האירוע המתייחס לרחל טופול, מתחם הענישה נע בין 6-18 חודשי מאסר.

ג. לגבי האירוע המתייחס לרבקה אלגברילי, מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות.

ד. לגבי האירוע המתייחס ענבל ביטון, מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות.

ה. לגבי עבירת הפרת ההוראה החוקית, נשוא האישום הראשון בתיק שצורף, מתחם הענישה נע בין מאסר קצר בעבודות שירות לבין מאסר למשך 9 חודשים.

העונש המתאים

11. הנאשם אכן קיבל אחריות למעשיו, בכך שהודה בכתב אישום מתוקן, במהלך עדותה של המתלוננת, וכן הודה וצירף את העבירות שביצע מאז שוחרר לצורך הליך טיפולי. יחד עם זאת, הנאשם לא הפנים את חומרת מעשיו והפסול שבהם. חמור מכך, הנאשם הוכיח במעשיו, כי אין כל הרתעה כנגדו, שב וביצע עבירות דומות, לאורך שנים, על אף ענישה שנגזרה כנגדו. הנאשם התעלם מהוראות של בתי המשפט השונים, וממאסרים מותנים שהוטלו עליו. בית המשפט ביקש לנקוט בגישה טיפולית, על אף שבעבר גישה זו לא צלחה, אך הנאשם לא הצליח להתגבר על קשייו בריסון דחפים, ולא נרתם להליך הטיפול. במהלך כך, הפר הנאשם את הוראות בית המשפט באופן גס ובוטה, תוך שנמלט במשך כחודשיים, עד שהסגיר עצמו. הנאשם ניצל את שחרורו לחלופת מעצר טיפולית, על מנת להמשיך ולהפר באופן קשה את שלוותה של המתלוננת. דבריה נאשם במהלך הטיעונים לעונש, כי עמד על סף סיום ההליך הטיפולי, מעידים על חוסר הבנתו והפנמתו את הצורך בהליך טיפולי מעמיק ויוצר שינוי.

באופן דומה יש אף להתייחס לדברי ב"כ הנאשם בפתח הדיון היום, בכל הנוגע לטיפול בו החל הנאשם במסגרת מעצרו.

לא מצאתי בעדות המתלוננת, במהלך הטיעונים לעונש, כי ניתן לייחס להם משקל אמיתי של שינוי כלשהו בהתנהלות הנאשם. המתלוננת התלוננה שוב ושוב על מעשי הנאשם, לאורך חודשים רבים, לרבות במהלך שחרורו לחלופת מעצר. מדובר באותה מתלוננת אשר התלוננה כנגד הנאשם בעבר, ונוכחה לראות כיצד הנאשם מרצה מאסרים בפועל, משתחרר, מפר תנאי מאסר מותנה, מרצה שוב מאסר, מפר הוראות וצווים הניתנים בבתי משפט, ולאורך כל אותן שנים - נופלת המתלוננת שוב ושוב קורבן להתנהגותו הנלווה. דברי המתלוננת בבית המשפט נועדו אך להקל על עונשו, ואינם דברים כנים המעידים על הנאשם. הנאשם הוכיח במעשיו, כי הסכנה הנשקפת מפניו איננה כלפי המתלוננת בלבד, אלא מבוססת על דפוסי התנהגותו האובססיבי, ומתקיימת כלפי כל בת זוג פוטנציאלית. בנסיבות אלה, אין מנוס מלהטיל על הנאשם ענישה ממשית וכואבת. הקלה מסויימת ברמת הענישה, תינתן בנסיבות מקרה זה, לאור הודאת הנאשם במיוחס לו, נסיבות חייו הקשות כמתואר בטיעוני בא כוחו, וכן מידת הפגיעה בבנותיו בשל תקופת המאסר אשר תוטל עליו.

בנסיבות מקרה זה, ואופי המעשים הדומים, החלטתי להטיל על הנאשם עונש אחד בגין כל האירועים, תוך תקווה כי הנאשם אכן ישכיל למצות את משך מאסרו על מנת ליטול חלק בטיפול אפקטיבי במסגרת שב"ס.

12. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 30 חודשי מאסר.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה שמשכו 12 חודשים, בת"פ 505-08 (שלום אשדוד).

אני מורה על הפעלת מאסר מותנה שמשכו 6 חודשים, בת"פ 49158-06-11 (שלום אילת).

המאסרים יופעלו בחופף זה לזה, ובמצטבר למאסר אותו הטלתי, כך שסך הכל ירצה הנאשם 42 חודשי מאסר בפועל, זאת בניכוי ימי מעצרו בין התאריכים 7.3.2013 עד 12.3.2013 וכן 29.3.2014 עד 2.3.2014 וכן החל מיום 18.8.14 ועד היום.

ג. 8 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק או הפרת צו הנועד להגנה על אדם.

ד. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו עבירה של הפרת הוראה חוקית.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ג טבת תשע"ה, 04 ינואר 2015, במעמד הצדדים.